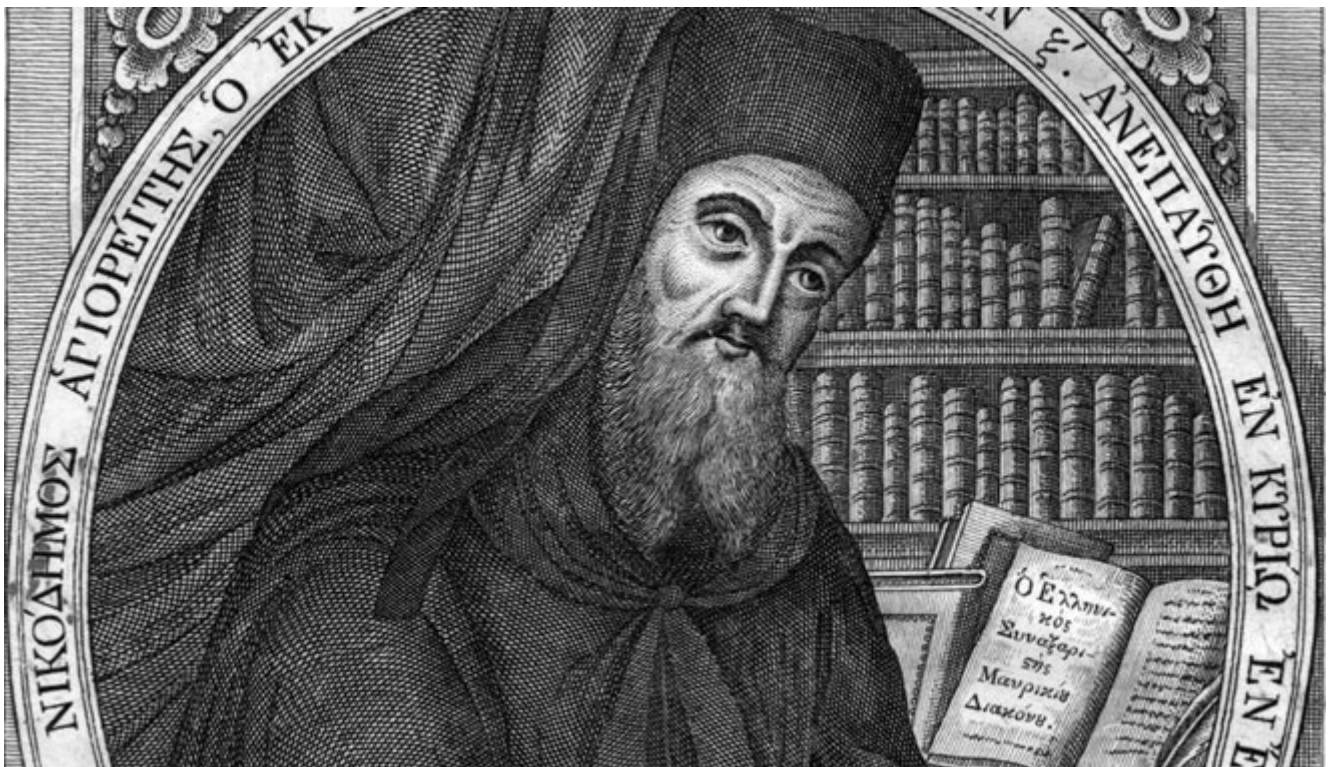

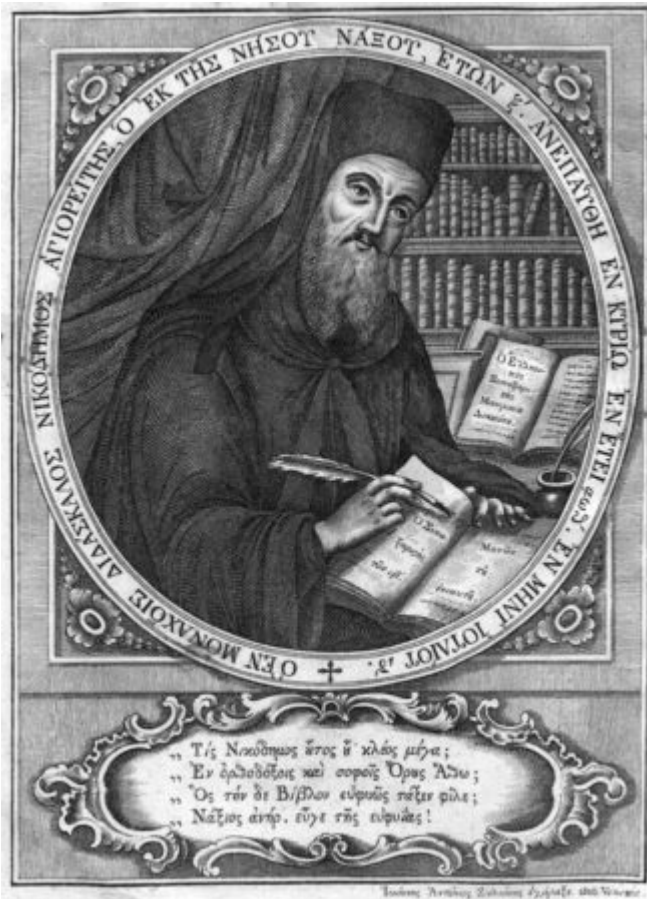
26 Ιανουαρίου 2024

Η πνευματική ζωή και η τελειότητα αποτελείται από την γνώση της αγαθότητας και της μεγαλειότητας του Θεού και της δικής μας μηδαμινότητας

/ Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα

Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης

Άγιος Νικόδημος Αγιορείτης.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτη

Αόρατος Πόλεμος

Κεφάλαιο Α'

Σε τι βρίσκεται η χριστιανική τελειότητα. Για να την αποκτήση κάποιος, πρέπει να πολεμά. Τα τέσσερα αναγκαία σ' αυτόν τον πόλεμο.

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=390234>

Και, αν ο Θεός θέλοντας να τους φέρη σε ακριβή γνώσι του εαυτού τους και στον αληθινό δρόμο της τελειότητας, τους στείλη θλίψεις και αρρώστειες ή παραχωρήση να τους έρθουν διωγμοί (οι οποίοι είναι το δοκιμαστήριο που δοκιμάζει τους γνήσιους και αληθινούς δούλους του), τότε φανερώνουν τα κρυφά

της καρδιάς τους, πως είναι διεφθαρμένοι από την υπερηφάνεια.

Γιατί, σε κάθε λυπηρό γεγονός που συμβαίνει, δεν θέλουν να ακολουθήσουν το θέλημα του Θεού, μένουν αναπαυμένοι στις δίκαιες, αν και κρυφές κρίσεις του Θεού, ούτε θέλουν κατά το παράδειγμα του ταπεινωθέντα και παθόντα Υιού αυτού, του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, να ταπεινωθούν κάτω από όλα τα κτίσματα, έχοντας για αγαπητούς φίλους τους τους διώκτες, σαν όργανα της θείας αγαθότητας και συνεργούς της σωτηρίας τους.

Οπότε είναι φανερό πως βρίσκονται σε μεγάλο κίνδυνο. Γιατί, έχοντας το εσωτερικό μάτι, δηλαδή τον νου τους, σκοτεινό, βλέπουν με εκείνο τον εαυτόν τους· και σκεπτόμενοι να πετύχουν τις εξωτερικές πράξεις που κάνουν, πως είναι καλές, νομίζουν πως έφτασαν στην τελειότητα· και κατά αυτόν τον τρόπο υπερηφανευόμενοι, κατακρίνουν τους άλλους.

Γι' αυτό δεν είναι δυνατό να αλλάξει άλλος κάποιους από αυτούς, πάρα μόνο μία ξεχωριστή βοήθεια του Θεού. Γιατί ευκολώτερα μετατρέπεται στο καλό ο φανερός αμαρτωλός, παρά ο απόκρυφος και σκεπασμένος με το κάλυμμα των φαινομενικών αρετών.

Τώρα λοιπόν που γνώρισες πολύ καλά ότι η πνευματική ζωή και η τελειότητα δεν στέκεται σε αυτές τις αρετές, που είπαμε, γνώριζε ότι δεν αποτελείται από άλλα παρά από (1) την γνώσι της αγαθότητας και της μεγαλειότητας του Θεού και της δικής μας μηδαμινότητας και κλίσεως σε κάθε κακό στη αγάπη του Θεού και στο μίσος του εαυτού μας· στην υποταγή, όχι μόνο του Θεού, αλλά και όλων των κτισμάτων, για την αγάπη του Θεού στην αποστροφή κάθε δικού μας θελήματος, τέλειας υπακοής στο Θείο θέλημα· και ακόμη, να τα θέλουμε όλα αυτά και να τα κάνουμε ξεκάθαρα για τη δόξα του Θεού (2) και μόνο για να αρέσουμε σε αυτόν, και γιατί έτσι θέλει και αυτός και έτσι πρέπει να τον αγαπάμε και να τον υπηρετούμε.

Αυτός είναι ο νόμος της αγάπης, αυτός που έχει γραφτεί από το χέρι του ίδιου του Θεού στις καρδιές των πιστών δούλων του. Αυτή είναι η απάρνησις του εαυτού μας, την οποία ζητεί από εμάς ο Θεός. Αυτός είναι ο γλυκός ζυγός του Ιησού και το φορτίο του το ελαφρό. Αυτή είναι η υποταγή στο θέλημα του Θεού, στην οποία μας προσκαλεί ο λυτρωτής μας και Διδάσκαλος με το δικό του παράδειγμα και με τη φωνή του (3).

Λοιπόν, εσύ αδελφέ, που επιθυμείς να φθάσης στο ύψος αυτής της τελειότητας, επειδή και είναι ανάγκη να κάνης μία ακατάπαυστη πάλη με τον εαυτό σου, για να νικήσης γενναία και να εξουδετερώσης όλα τα θελήματα μεγάλα και μικρά,

αναγκαστικά, πρέπει να ετοιμασθής με κάθε προθυμία της ψυχής σου σε αυτό τον πόλεμο (γιατί, το στεφάνι δεν δίνεται σε άλλο, παρά μόνο στον γενναίο πολεμιστή)· ο οποίος πόλεμος, καθώς είναι δυσκολώτερος από κάθε άλλο πόλεμο (γιατί πολεμώντας εναντίον του εαυτού μας, πολεμούμαστε από τον ίδιον τον εαυτό μας), έτσι και η νίκη που πετυχαίνουμε σε αυτόν, θα είναι ενδοξότερη από κάθε άλλη, και περισσότερο ευπρόσδεκτη στον Θεό.

Γιατί αν θελήσης να θανατώσης τα άτακτα πάθη σου, και τις επιθυμίες και θελήματά σου, θα αρέσης στον Θεό περισσότερο, και θα τον υπηρετής καλύτερα, παρά να μαστιγώνεσαι μέχρι να βγάλης αίμα, και να νηστεύης περισσότερο από τους παλιούς ερημίτες, και παρά να επέστρεφες στο καλό χιλιάδες ψυχές, όντας εσύ κυριευμένος από τα πάθη (4).

Γιατί, αν κι ο Θεός αγαπά περισσότερο την επιστροφή των ψυχών, από τη νέκρωσι ενός μικρού θελήματος, όμως εσύ, αγαπητέ, δεν πρέπει να θέλης, ούτε να κάνης τίποτα άλλο βασικώτερο, από εκείνο που ο Θεός ζητά, και θέλει πλέον αποκλειστικά από σένα· γιατί αυτός, βεβαιότατα, καλύτερα ευχαριστείται στο να αγωνίζεσαι για να απονεκρώσης εσύ τα δικά σου πάθη, παρά στο να κάνης οποιοδήποτε άλλο πράγμα, και ας είναι μεγάλο και σπουδαίο, παραβλέποντας τα πάθη σου.

Τώρα λοιπόν, που έμαθες από τι αποτελείται η χριστιανική τελειότητα και ότι για να την αποκτήσης πρέπει να έχης ένα παντοτινό και σκληρότατο πόλεμο εναντίον του εαυτού σου, είναι ανάγκη να προμηθευτής τέσσερα πράγματα, σαν οπλισμό πολύ ασφαλή και αναγκαίο, για να γίνης νικητής σε αυτόν τον αόρατο πόλεμο και να λάβης το στεφάνι.

Και αυτά είναι:

- α) το να μην εμπιστεύεσαι ποτέ τον εαυτόν σου,
- β) το να έχης πάντα όλο σου το θάρρος και την ελπίδα στο Θεό
- γ) το να αγωνίζεσαι πάντα·
- και δ) το να προσεύχεσαι.

Για αυτά θέλω να σου μιλήσω ξεχωριστά, συν Θεώ, σύντομα.

1. Βλέπε αγαπητέ, πόσο άριστη είναι η τάξι και η μέθοδος, που μεταχειρίζεται αυτό το βιβλίο. Επειδή κάθε τάξι και τέχνη, από το σκοπό της γνωρίζεται, σύμφωνα με το φιλοσοφικό αξίωμα και το τέλος που προκατασκευάζεται και στοχεύεται σύμφωνα με την διάνοια, αρχή γίνεται και λόγος της εργασίας και της επιχειρήσεως κάθε πράγματος· γι' αυτό και το βιβλίο αυτό, πριν από κάθε τι άλλο, προσθέτει εδώ στην αρχή, την τελειότητα και το σκοπό όλου αυτού του αοράτου

πολέμου, ώστε γνωρίζοντας τα όλοι εκείνοι που πρόκειται να πολεμήσουν, να μην πλανηθούν με τίποτα άλλο, αλλά να κατευθύνονται προς αυτό, σαν σε σημείο και προς μία κατεύθυνση να οδηγούν όλες τις πράξεις τους.

2. Γι' αυτό και ο θείος Απόστολος διατάζει να κάνουμε γενικά όλα μας τα έργα για μόνο την δόξαν του Θεού λέγοντας «Είτε τρώτε, είτε πίνετε, είτε κάτι άλλο κάνετε, όλα να τα κάνετε για την δόξα» (Α' Κορ. 10,31).

3. Και αληθινά, το να υποτασσώμαστε στο θέλημα του Θεού πάντα και να προτιμάμε αυτό από το δικό μας, και με την φωνή του μας το εδίδαξε ο αρχηγός και τελειωτής της σωτηρίας μας Ιησούς, ο οποίος μας παράγγειλε να προσευχώμαστε και να λέμε «Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς... γεννηθήτω το θέλημά σου ως εν ουρανών και επί της γης» (Ματθ. 6,10), και με το παράδειγμά του, γιατί και στην αρχή της ζωής του, αμέσως που μπήκε στο κόσμο, το θέλημα του Θεού εξήτησε να κάνει κατά τον Παύλο που λέει: «Να, έρχομαι να κάνω το θέλημά σου» (Εβρ. 16,9)· και στο μέσον του Ευαγγελίου του, αυτό έλεγε «κατέβηκα από τον ουρανό, όχι για να κάνω το δικό μου θέλημα, αλλά το θέλημα εκείνου που μ έστειλε» (Ιωάν. 6,38)· και στο τέλος της ζωής του, αυτό το ίδιο εσφράγισε λέγοντας, στην προσευχή· «Πάτερ, ας μη γίνη το δικό μου θέλημα, αλλά το δικό σου» (Λουκ. 22,42).

4. Τα ίδια σχεδόν λέει και ο αββάς Ισαάκ (λόγ. κγ'), όπου λέει: «Είναι καλύτερο να λύσης τον εαυτό σου από τον σύνδεσμο της αμαρτίας, παρά να ελευθερώσης δούλους από την δουλεία»· και άλλα πολλά σύμφωνα με αυτά που εξηγούνται εδώ (ανάγνωσε και τον νς' λόγο του ιδίου).

Από το βιβλίο του οσίου Νικοδήμου του Αγιορείτου, «Αόρατος πόλεμος», απόδοση στη νέα ελληνική, Ιερομόναχος Βενέδικτος, έκδοση Συνοδείας Σπυρίδωνος Ιερομονάχου, Νέα Σκήτη, Άγιον Όρος

MISSING_ARG_ACCESS_TOKEN